

*Sok tarka-barka véleményt, utószót
Szép verseidhez, melyeket kötetbe
Tavasza várón, tétlen válogattam.
Olvastalak, s a téli holtidőkben*

*Iramlásod csodás, varázslatos volt:
Ezerszer érzett, titkos, ismeretlen!
S megifjított, erőt adott megint
Veled lehetni, verseiddel élni,*

*De megbocsáss – lírádról bármit írni
Idétlen volna, hetyke vakmerőség,
S mit írhatnék, ha tán nem is tudok már
A költészetről semmit, semmit írni?*

*A földi lázas életáhítatból
Kibomló, fuldokoltató örömről
S az édesült, fölhabzó félelem
Tündökleteről inkább hallgatok.
Mélyebben, mint egy foghatatlan angyal.*

